

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצא תכריך של שטרות או אגודה של שטרות - הרי זה יחזיר	[רבא]-אלא הא דתנן:											כח.
הכי נמי דניחא ליה ללוה לאהדורי ליה למלוה?												כח.
סימנין דאורייתא, דכתיב (דברים כ"ב) והיה עמך עד דרש אחיך אתו. וכי תעלה על דעתך שיתננו קודם שידרשנו? אלא, דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי. לאו בסימנין? שמע מינה.	אלא אמר רבא:											כח.
אם תמצי לומר סימנין דאורייתא.	רבא:											כח.
אם תמצי לומר? הא פשיט ליה סימנין דאורייתא												כח.
משום דאיכא למימר כדשינין.												כח.
סימנין וסימנין - יניח	[רבא]											כח.
סימנין ועדים - ינתן לבעל העדים												כח.
סימנין וסימנין ועד אחד - עד אחד כמאן דליתיה דמי, ויניח.												כח.
עדי אריגה ועדי נפילה - נתתן לעדי נפילה, דאמרינן זבונא זבנה, ומאיניש אחרינא נפל.												כח.
מדת ארכו ומדת רחבו - נתתן למדת ארכו, ומדת רחבו שעורי קא משער לה כד מכסי לה מרה וקאי, ומדת ארכו לא משתער לה.												כח.
מדת ארכו ומדת רחבו ומדת גמיו - ינתן למדת ארכו ורחבו.												כח.
מדת ארכו ומדת רחבו ומדת משקלותיו - ינתן למדת משקלותיו.												כח.
הוא אומר סימני הגט והיא אומרת סימני הגט - ינתן לה.												כח.
במאי?												כח.
אילימא במדת ארכו ורחבו												כח.
דלמא בהדי דנקיט ליה חזיתיה												כח.
אלא: נקב יש בו בצד אות פלוני.												כח.
הוא אומר סימני החוט והיא אומרת סמני החוט - ינתן לה.												כח.
במאי?												כח.
אילימא בחיורא ובסומקא												כח.
ודלמא בהדי דנקיט ליה חזיתיה?												כח.
אלא, במדת ארכו.												כח.
הוא אומר בחפיסה והיא אומרת בחפיסה - ינתן לו, מאי טעמא - מידע ידעה דכל מה דאית ליה - בחפיסה הוא דמנח ליה.												כח.
ועד מתי חייב להכריז? עד כדי שידעו בו שכניו, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											כח.
שלש רגלים, ואחר הרגל האחרון שבעה ימים, כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אחד.	רבי יהודה:											כח.
שכני אבידה.	תנא:											כח.
מאי שכני אבידה?												כח.
אילימא שכנינים דבעל אבידה												כח.
אי ידע ליה ליוול ולהדרה נהליה												כח.
אלא: שכני מקום שנמצאת בו אבידה.												כח.
רבי יהודה אומר כל.												כח.
בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים	ורמינהו: [ת"ק]											כח.
בשבעה בו, (שהוא) חמישה עשר יום אחר החג, כדי שיגיע אחרון שבארץ ישראל לנהר פרת.	רבן גמליאל:											כח.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא קשיא: כאן - במקדש ראשון, כאן - במקדש שני. במקדש ראשון, דנפישו ישראל טובא, דכתיב בהו (מלכים א' ד') יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב - בעינן כולי האי, במקדש שני דלא נפישו ישראל טובא, דכתיב בהו (עזרא ב') כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים - לא בעינן כולי האי.	רב יוסף:									!	◇
והא כתיב (נחמיה ז') וישבו הכהנים והלויים וגו' (עזרא ב') והמשררים והשווערים וכל ישראל בעריהם שיירתא דאזלי בין ביממא ובין בליליא - לא בעינן כולי האי, וסגי בתלתא יומא. מקדש שני, דלא נפישו ישראל טובא ולא מצוות עלמא, - ולא משתכחי שיירתא דאזלי בין ביממא ובין בליליא - בעינן לא שנא במקדש ראשון ולא שנא במקדש שני, לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי.	אמר ליה אביי:									ז	◇
שמע מינה כי מכריז - גלימא מכריז. דאי סלקא דעתך אבידתא מכריז, בעינן למטפי ליה חדא יומא לעיוני במאניה. אלא שמע מינה: גלימא מכריז, שמע מינה.	[אביי]									!	◇
אפילו תימא אבידתא מכריז, לא הטריחו רבנן באבדה יותר מדאי.	רבא:									!	◇
רגל ראשון אומר: רגל ראשון, רגל שני אומר: רגל שני, רגל שלישי אומר סתם.	רבנא:									◇	◇
ואמאי? לימא רגל שלישי?	תנו רבנן:										◇
דלא אתי לאחלופי בשני.										!	
שני נמי, אתיא לאחלופי בראשון										ז	
הא קא אתי רגל שלישי.										!	
בראשונה, כל מי שמצא אבידה - היה מכריז עליה שלשה רגלים, ואחר רגל אחרון שבעת ימים, כדי שילך שלשה ויחזור שלשה וכריזו יום אחד. משחרב בית המקדש, שיבנה במהרה בימנו, התקינו שיהו מכריזים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ומשרבו האנסים - התקינו שיהו מודיעין לשכיניו ולמוידעיו, מאי משרבו האנסין?	תנו רבנן:									◇	◇
דאמרי: אבידתא למלכא.										^	
רבי אמי אשכח אודיאי דדינרי, חזייה ההוא רומאה דקא מירתת. אמר ליה: זיל שקול לנפשך, דלאו פרסאי אנן דאמרי אבידתא למלכא.										!	
אבן טוען היתה בירושלים, כל מי שאבדה לו אבידה נפנה לשם, וכל מי שמוצא אבידה נפנה לשם. זה עומד ומכריז, וזה עומד ונותן סימנין ונוטלה.	תנו רבנן:									○	
צאו וראו אם נמחת אבן הטוען.	וזה היא ששנינו:										■
אמר את האבידה ולא אמר סימניה - לא יתן לו. והרמאי, אף על פי שאמר סימניה - לא יתן לו, שנאמר (דברים כ"ב) עד דרש אחיך אתו - עד שתדרוש את אחיך, אם רמאי הוא אם אינו רמאי.											■
אבידתא מכריז	אתמר, רב יהודה:									!	◇
גלימא מכריז.	רב נחמן:									!	◇
אבידתא מכריז, דאי אמרת גלימא מכריז - חיישין לרמאי.	רב יהודה:									!	◇
גלימא מכריז, לרמאי לא חיישין, דאם כן אין לדבר סוף.	רב נחמן:									!	◇
אמר את האבידה ולא אמר את סימניה - הרי זה לא יתן לו.	תנן:									!	◇
אי אמרת בשלמא אבידתא מכריז - הא קא משמע לן, אף על גב דאמר גלימא, כי לא אמר סימנין - לא מהדרין ליה. אלא אי אמרת גלימא מכריז, אמר איהו גלימא ואמר איהו גלימא, צריכא למימר כי לא אמר סימנין לא מהדרין ליה?										!	◇
לעולם גלימא מכריז. אמר איהו גלימא, ואמר איהו סימנין. ומאי לא אמר את סימניה - לא אמר סימנין מובהקין דידה.	רב ספרא:									!	◇
והרמאי אף על פי שאמר את סימניה הרי זה לא יתן לו.											■
בראשונה כל מי שאבדה לו אבידה - היה נותן סימנין ונוטלה. משרבו הרמאי, התקינו שיהו אומרים לו: צא והבא עדים דלאו רמאי את, וטול.	תנו רבנן:										■
כי הא דאבדה דרב פפא אירכס ליה חמרא ואשכחיה. אתא לקמיה דרבה בר רב הונא, אמר ליה: זיל אייתי סהדי דלאו רמאי את, וטול. אזל אייתי סהדי, אמר להו: ידעיתון ביה דרמאי הוא? - אמרו ליה: אין. - אמר להו: אנת רמאה אנא? - אמרו ליה: אנת רמאי את קאמרין.										○	

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מזכרת קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כח:			
מסתברא, לא מייתי איניש חובתא לנפשיה.	רבה בר רב הונא:											■	כח:			
כל דבר שעושה ואוכל - יעשה ויאכל, ודבר שאין עושה ואוכל - ימכר. שנאמר (דברים כ"ב) והשבותו לו - ראה היאך תשיבנו לו.													■	כח:		
מה יהא בדמים?												^	◇	כח:		
ישתמש בהן, לפיכך אם אבדו חייב באחריותן.	רבי טרפון:											◆	!	◇	כח:	
לא ישתמש בהן, לפיכך אם אבדו אין חייב באחריותן.	רבי עקיבא:											◆	!	◇	כח:	
ולעולם?													ז	◇	כח:	
עד שנים עשר חדש.	רב נחמן אמר שמואל:												!	◇	כח:	
כל דבר שעושה ואוכל, כגון פרה וחמור - מטפל בהן עד שנים עשר חדש. מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.	תניא נמי הכי:												■	◇	כח:	
עגלים וסייחין מטפל בהן שלשה חדשים, מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.													■	◇	כח:	
אווזין ותרנגולין מטפל בהם שלשים יום, מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.													■	◇	כח:	
תרנגולת כבהמה גסה.	רב נחמן בר יצחק:												■	◇	כח:	
תרנגולת ובהמה גסה מטפל בהן שנים עשר חודש, מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.	תניא נמי הכי:												■	◇	כח:	
עגלים וסייחין מטפל בהן שלשים יום, מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.													■	◇	כח:	
אווזין ותרנגולין וכל דבר שטיפולו מרובה משכרו - מטפל בהן שלשה ימים, מכאן ואילך - שם דמיהן ומניחן.													■	◇	כח:	
קשיא עגלים וסייחין אעגלים וסייחין, אווזין ותרנגולין אווזין ותרנגולין												ז			כח:	
עגלים וסייחין אעגלים וסייחין לא קשיא הא - דרעיא, והא - דפטומא. אווזין ותרנגולין אווזין ותרנגולין נמי לא קשיא: הא - ברברבי, הא - בוטרי.													!	◇	כח:	
ושאינו עושה ואוכל.														■	<	כח:
והשבותו לו - ראה היאך תשיבנו לו, שלא יאכיל עגל לעגלים, וסיח לסייחין, אווזא לאווזין, ותרנגול לתרנגולין.	תנו רבנן:													■	◇	כח:
מה יהא בדמים רבי טרפון אומר ישתמש וכו'.														■	<	כח:
עד כאן לא פליגי אלא כשנשתמש בהן, אבל לא נשתמש בהן, אם אבדו - פטור.														■		כח: